

REDACTIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe $\frac{1}{2}$ an fl. 5; pe $\frac{1}{4}$ de an fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Drăgușecă pe an fl. 1.50.

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:

acă i sir garmond: priuă-dată
7 cr.; a două oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publicație.Atât abonamentele căt și
insertiunile sunt a să plăti
față.Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Schimbare la față...

Ziarele ungurești iubilează. Roberto Fava, cel care de prin 1892 și până mai eri alătări apără cauza română în presa italiană, „i-a lasat pe Valahii! A scris adică în „Arena“ din Verona un articol, în care întrădeve, schimbă față. Ear' ca nici o indoielă să nu rămână asupra aderătorilor noștri cari l-au determinat la noua schimbare, a scris și o epistola... lui... ce credeți: cui? Lui Ovăry, cunoscutul salariat al guvernului unguresc, scrisoare în care ne încolțește tot aşa de rău, pe cat de aspru scria nainte contra Ungurilor.

Ce s'a petrecut adică?

Eată ce.

Roberto Fava după procesul Memorandumului s'a dus în România. I-s'a făcut pretutindeni primiri entuziasti. Studenții l-au purtat și prin orașele din provincie, unde populația l-a dat banchete. Roberto Fava jurase pe toti sfintii, că vecinii își va închină întreaga ființă causei drepte a Românilor.

Si — aşa gădea el — pentru a putea face aceasta, s'a stabilit în... București, un lucru foarte greșit, căci acolo sunt ei destui cari să agite în favorul causei naționale. De aceea nici nu l-a prea mers bine în urmă. A tras pe dracul de coadă, cum zice Românul, căci în urma „crisei“ d'aici, pe terenul național nici dincolo nu prea au avut căutare apostolii de mai nainte.

Fava a văzut, că trebuie deci să plece din București. În luna Iunie s'a făcut sărbări în favorul lui la Ateneu și la grădina Bragadiru-Mărinescu. S'a strins câteva miște.

Entuziasmul filo-român nu știa cum să mulțumească pentru dragostea ce l-i se areă în mod destul de palpabil.

Ei, dar în lume toate trec.

Au trecut și mișurile lui Fava, și aşa se vede, Jeszenszky a pândit momentul oportun, am putea zice, decisiv: când Fava se legăna între cer și pămînt, când era... disponibil!

Eată-l deci pe Fava tovarăș cu Ovăry, spunând că lumea să nu credea strigătelor noastre, că cei din România fac numai chestie de partid din cauza națională etc. etc., că el s'a convins acum că Ungurii nu s'au mai aşa de barbari și nici Români atât de asupriți... Ear' ca să binemerite dela Jeszenszky, cere iertare până și lui Ovăry dacă-l va fi supărat cu ceva în focul luptei din trecut. Căt pentru viitor, își trage

deja linia de purtare, începând să scrie — contra noastră — în „Epoque“ (o foaie de a șaptea mană în Paris, unde scrisa înainte Ovăry) și în „Gazetta Livornesse“ foaie de provincie italiana.

Ne ocupăm de această schimbare la față nu pentru că am vrea să stricăm bucuria Ungurilor ori să măngăiem pe Români. Cu — ori fără Roberto Fava, chestia națională rămâne ce este. Si-a făcut curs ca propagandă în presă, mult mai adânc de cat ca trinitatea Pàzmàndy-Ovăry Fava să o mai poată înțeles.

De asemenei, n'are să ne surprinda dacă între Italiani s'a găsit un sperjur față de... noi. La ori-ce nație sau găsit și se vor găsi ființe netrebnice cari își tradează neamul. Ce mirare deci dacă Fava să a dat acum pe partea Ungurilor?

E chestie de plată. El se duse la București cu gândul să trăiască o viață tichnită, să își dea catedră — desigur sămeranul este surd.

S'a înșelat în așteptările sale și cum din fire e... cu socoteala, n'a stat un singur minut la Indoielă. I-s'a oferit apărarea Ungurilor și calomniarea noastră. De ce să nu primească? E meseria lui, și întrând în serviciile lui Jeszenszky, însăși Unguri se vor covinge de calomnia ce atâtă vreme ne-au aruncat-o în față: că lucrări prin agenți plătiți. Nu, nici în București, nici în alta parte, nimeni n'a înțeles să țină agenți de pănura lui Ovăry și când Fava astfel își-a înțeles rolul de... filo-român, nu l-a reținut de căt să treaca la... Unguri. Ei plătesc să fie apărăți.

Causa română n'are însă să fie susținută de... corsicari.

Când bravi ne vom purta, lumea mare are să ia nota de noi, ori căt Ovăry și Pàzmàndy ne-ar calomnia. Ear' când guvernul maghiar comite atrocități, ori căt l'ar apăra Fava, române... negru.

Slavă Domnului, în lumea mare chestia română a ajuns deja în destul de cunoscută, pentru a ne permite luxul să nu ne emoționăm, când il vedem pe Fava cu Ovăry, ci să zicem liniștiți: Si-a găsit sacul petecul!

OBSTRUCTIONISMUL KOSSUTHIȘTILOR. Comisiunea eximă din sinul partidului kossuthist își-a prezentat proiectul seu de rezoluție, care a fost primit și obstrucția declarată. Partidul kossuthist s'ar învoi la un compromis numai în casul că s'ar declara independența Ungariei de Austria, și pactul vechiu s'ar încheia cu ea ca și cu ori-care alt stat străin.

Manifestul partidelor
din Majoritatea Reichsrathului.

Cluburile parlamentare unite pe baza principiilor autonomiste, care alcătuiesc majoritatea casei deputaților și anume: Clubul deputaților boemi, grupul marilor proprietari conservatori boemi, centrul, clubul polon, clubul român, uniunea creștină-socială slava și clubul partidului catolic popor, consideră de înaltă lor datorie de a manifesta în fața momentului present vederile și sentimentele lor, fiind că — durere — lucrarea constituțională a parlamentului central al Austriei este pe timp nefotărit întreruptă, în urma tristelor evenimente parlamentare, a căror consecvențe pentru viitor sunt greu de previzuit.

Drept fir conducător pentru atitudinea politică a numitelor grupuri din majoritatea vor servi și în viitor principiile depuse în proiectul de răspuns la mesajul de tron.

In consecvență vor lupta solidar și în viitor pentru recunoașterea drepturilor istorice politice și a autonomiilor regatelor și țărilor austriene, pentru justă ducere în deplinire a egalei îndreptățiri a tuturor națiunilor din Imperiu, pentru cultivarea adeverării religiozității și moralității, că și pentru lucrarea socială intru ridicarea socială și economică a tuturor claselor populației în ferma convinere, că prin aceasta promovează bunăstarea și puterea întregiei Monarchii și întărește în singularitate popoare sentimentul solidarității.

Dacă deja faptul, că numeroși reprezentanți ai țărilor germane alpine aparțin majoritatii prechează deplina netemeinicie a des auzei reproșări, că majoritatea intenționează să micșoreze drepturile poporului german — este de altă parte evident, că partidele majoritatii sunt îndreptățite de a pretinde dela deputații opositionali justă și împărtășirea a drepturilor naționale a celorlalte popoare.

Partidele majoritatii conduse totdeauna numai de interesele Monarchiei întregi au căutat să rezolveze pe cale constituțională raportul cu Ungaria și să evite în modul acesta o criză de stat.

Durere, aceasta n'a succes pe largă cel mai încordat zel și o perseveranță plină de ferse.

Nici cea mai extremă prevenire probată de majoritate și după demisia cabinetului Badeni și în timpul ministerului baron Gauthsch în decursul tratativelor inițiate în chestiunea de limbă și în chestiuni formale n'a fost în stare se aducă restabilirea ordinii în raporturile parlamentare.

Partidele majoritatii consideră acest fapt de foarte regretabil și îndeosebi deplâng înțim, atât actuala gravă deteriorare a parlamentarismului în Austria, că și nesiguranța referitor la raportul către ceeală parte a Monarchiei și împedecarea de a putea satisface justelor și urgentelor dorințe a populației, cel puțin în privință economică și socială.

In fața tuturor acestor fapte trebuie să declină dela sine partidele majoritatii responsabilitatea pentru această stare tristă de lucruri și le rămâne convingerea de a fi roți binele din care cauza nici nu abzic de speranță în o deslegare priunciosă a dificultăților penibile.

Manifestul s'a votat unanim în ședința dela 11 Decembrie n. a comisiunii parlamentare a Dreptei, la care dintre Români au luat parte deputații: Lupul și Popovici.

Revistă externă.

Anglia și Germania.

Sforțările Germaniei și imbulzala ei și pe mare, începe a fi privită cu sprăncene încrustate în Anglia.

Indeosebi păsirea ei față de China, îi face neliniștiți pe Englezi. Presa engleză începe a bate coarda că — Germania trebuie opriță în executarea mai departe a planurilor sale!

Ba „Saturday Review“ scrie într'un ton de tot răsboinic:

„Dacă Germania va întări orașul Kian-Cian, zice, atunci cu puterea de care dispune, va forța intrarea în portul Pecili, și apoi va exercita o astfel de întruire asupra guvernului chinez, că noi față cu această întruire, nu vom putea rămâne indiferenți!“

„Pe noi ne privește mai deaproape acea pretensiune a ei, că Germania se dobândească monopolu de căi ferate în Shantung. Interesele franceze și rusești în China de Mează-zi, și de Nord, sunt casuri de precedentă destul de interesante.“

„Dacă în China se începe odată procesul de disolvare, atunci concurența între sine a puterilor europene va fi aici tot aşa de mare ca azi în Africa!“

Păsirea din timpul present a Germaniei, arată cării și sunt acolo scopurile !*

Reorganisarea armatei engleze.

Marchisul Lands-Dowe, ministrul de răsboiu al Angliei, a ținut la 10 Dec. vorbire în parlament despre reorganisarea armatei engleze.

Spune, că pentru perfecționarea armatei engleze care se deosebește cu desăvârsire de armatele continentului, să recer înca următoarele lucruri :

1. Să se organizeze trei corperi de armată pentru buna pază a internalului țării, ca la caz de a fi atacat, să-l poată respinge cu succes.

2. Pregătirea pentru eventualitatea, că două corperi să fie în stare de a ataca cu ele în afară de insulile britanice.

3. Ca și divizii mai mici să se poată mobiliza, fără atingerea întregiei armate.

4. Ca garnizoanele și coloniile, se poată fi provăzute punctuos cu numărul recerut pentru întregire.

Marchisul Land-Dowe a declarat mai departe, că hotărirea nestrămutată a guvernului e, de a provedea armata și cu artleria de lipsă. Si e de părere, că militiile (gloatele) să fie aduse în mai apropiată legătură cu armata regulată.

Din România.

Răspunsul Senatului.

Eată proiectul de răspuns al Senatului la Mesajul Tronului :

Sire,

Ingrijirea, care a cuprins inima Maiestăței Voastre în timpul grelei boale a Prințului Moștenitor, a fost adânc resimțită de națiunea întreagă, fiind că ea se vedea, nu numai crud lovită în simțimintele ei de iubire către Augusta Persoană a Maiestăței Voastre și a principelui Moștenitor, dar se simțea tot de odată amenințată în speranțele și viitorul ei, în continuarea normală a operei de intemeiere și desvoltare a Statului, întreprinsă cu atâtă statornicie de Maiestatea Voastră.

Națiunea română știe astăzi, Sire, că pe intemeierea și întărirea Dinastiei se rează în insăși țără și securitatea Patriei; și de aceea bucuriile și întrăriile Voastre și ale Familiiei Regale vor fi pururea bucuriile și întrăriile ei.

Cele dintăru dar' cuvinte ale Senatului vor fi cuvinte de mulțumire către Cel-A-Tot

Puternic, că a înălțat delă noi durerea grelelor încercări. Si, fericit de a și că deplina însănătoșire a Principei Moștenitor este de acum asigurată, Senatul își completează o scumpă datorie astăzi, trimițându-i în depărtare salutările lui respectuoase și expresiunea sinceră a iubirii și devotamentului lui.

Sire,

Tara a auzit cu o vie satisfacție că relațiile noastre cu toate Puterile sunt din cele mai cordiale.

Această fericită situație a relațiilor noastre exterioare se datorează politicei prudente și prevezătoare, urmate cu stăruință de toate guvernele Majestăței Voastre. Această politică este în perfect acord cu silințele constante ce și dau marile puteri de a înălța conflictele și de a asigura lumii binefacerile unei păci durabile.

Senatul nu poate decât să exprime și cu această ocazie dorința, ca guvernul Majestăței Voastre să persevereze pe această cale.

Senatul împărtășește mulțumirea Majestăței Voastre pentru primirea strălucită ce Vi s'a făcut în capitala Ungariei de Augustul Vostru Amic, Imperatul și Rege Fracisc Iosef. Nu mai puțin rămâne simțitor la delicate atenție a Țarului tuturor Rușilor de a Vă fi felicitat printr'un trămis extraordinar în a doua capitală a țărei.

Am constatat asemenea cu bucurie că raporturile de buna vecinătate cu Bulgaria s-au manifestat prin vizita ce Prințul Ferdinand a făcut Majestăței Voastre în anul acesta.

Sire,

Tractatul de comerț, încheiat de guvernul Majestăței Voastre cu imperiul Otoman, menit a desvolta raporturile economice ale țărei cu Turcia, va face obiectul primeilor noastre lucrări.

Vom lua asemenea în deaproape cereitate proiectele ce guvernul Majestăței Voastre va supune deliberării Corpurilor legiuitor, spre a se aduce cuvenita îmbunătățire diferitelor ramuri ale administrației publice.

Increderea reciprocă dintre guvern și Senat este o chezărie că sesiunea actuală va fi spornică în lucrări folosite care binelui obștesc.

Să trăiți, Sire ani mulți fericiți!

Trăiască Majestatea Sa prea grăjoasa neastră Regină!

Trăiască Dinastia!

Raportor, M. E. Skina.

Elevii și profesorii din țară.

După o lucrare făcută de biroul statistic al ministerului de instrucție publică s'a constatat, că recensemțul școlar al anului acesta a dat 103,764 copii în orașele din țară, în vîrstă de a frecuenta școlile.

Din aceștia s'au înscris 68,951 în școlile din toată țara.

În București a fost în cursul acestui an 13,952 de copii în vîrstă de a visita școala.

Din aceștia au frecuentat școlile 11,002 copii; ear' restul și-a motivat absența învățând lipsa de îmbrăcămintă și cele trebuitoare pentru a visita școală.

Repartizându-se numărul profesorilor pe numărul elevilor, s'a constatat că din toate școlile, cele din București au cel mai restrins număr de profesori proporțional cu numărul elevilor.

În momentul de față sunt în București 95 de institutori primari și 144 institutoare. În total 237 profesori la 11,902 elevi.

În afara de București mai sunt încă 19 orașe în România care au număr insuficient de institutori și institutoare.

Deschiderea școalelor.

După cum am anunțat, consiliul sanitar superior s'a întrunit aseară și a deschis școala redescăziderii școalelor.

În urma unor discuții următoare, consiliul a hotărât redescăziderea tuturor școalelor pe ziua de luni 8/20 Decembrie.

În același timp să vor lua măsuri pentru ca școalele să fie aprovisionate cu filtre sistematice, ear' acolo unde școalele nu vor putea să și procure filtre, apa servită elevilor să fie mai întâi fiartă.

Afacerea Morisseau.

Parchetul general al curței de apel din Iași a remis camerei de punere sub acuzare dosarul privitor la abatele Ferdinand Moisseau, autorul crimei dela Dersca.

Procurorul general conchide că este trimisă asasinului înaintea jurațiilor din Dorohoi.

Duelul Filipescu — Lahovary.

Dăm mai la vale câteva pasajie din articolul ziarului „L' Indépendance“, articol care a pricinuit duelul Filipescu—Lahovary și moartea acestuia din urmă.

Eată ce scriese, între altele Lahovary:

„In primul moment, o notă a direcției blama și justifica tot de o dată excesele zi-

lei de Dumineacă, întocmai ea și „Voința Națională.“ Era transiția; trebuie preferată schimbarea de atitudine, care nu avea să întârzie. A doua zi, în adevăr, „Epoca“ publică un articol cerând în termeni impetuosi retragerea guvernului care a desonorat Capitala și țara. Si mania ziarului conservator a mers crescendo — așa e obiceul „Epoca“, să ia pe repezeală; eri, ea visa deza mai sus; se adresa Coroanei pentru a o întreba dacă e mulțumită de explicările consilierilor săi.

„Epoca“ uită că ceea ce blamează este propria-i operă! Dar ce are a face! În politică nu se mai ține seamă de așa de puțin lucru.

„De altminterea nu pentru întâia oară „Epoca“ se poartă astfel. Ea a mai făcut și altele. În afacerea Mitropolitului Ghenadie, a urmat aceeași tactică și „Voința“ a putut să o acuse de impostură. Foata conservatoare e aceea care a dat semnul campaniei în contra fostului Mitropolit. Eu a început să-l acuse de tot felul de rele și a cerut să fie depus. Apoi, când Mitropolitul a fost condamnat și executat, se știe cum ea și-a întors cojocul, după un prim moment de esităție, ca și astăzi.

„Acestă două exemple caracterizează de minune moravurile noastre politice, a căroră, de sigur, „Epoca“ este unul din cele mai frumoase produse.

„Acest ziar „Epoca“ este organ conservator și directorul seu, chiar acela care a pus lacale toate afacerile astăzi, face la cercul de studii al clubului conservator teoriu conservator foarte savant, de un puritanism cu adevărat englezesc.

„Astăzi a toria.

„Dar în fapt, când crede că slujește un interes de partid, — de altminteri îl slujește foarte rău — uită și respectul datorit proprietății și idealul religios, asupra căruia, de altfel, dăsă serie disertații; lucrează ca un demagog, ca primul sau ultimul dintr-o tribună.

Vinătoarea de leu

— Schiță —

De

T. D A U L.

(Urmăre și fine).

Gerard zice: că leul cu cat e mai aproape de moarte cu atât e mai periculos.

Astfel că până în momentul când încă nu e rănit, dacă va prinde pe unul dintre vinători, se îndestulește dacă pe acela îl trântește de pămînt, sau îl învîrte întocmai că pe un obiect, ce îl-a stat în cale, dacă însă l-a ajuns un glonț sau doi atunci îl omoară sau spintecă de viu, luându-l în gură și în mergerea lui îl scutură până atunci, când nu mai vede altii vinători.

Când însă e rănit grav sau chiar de morte, și îl succede să prindă pe unul dintre vi-

nători, îl pune acum sub ghiarele picioarelor sale și întorcând pe acel nenorocit cu fața către sine, voiește a se resfătu în fururile mortii ce pe bietul încep să-l cuprindă — ghiarele sale sfâșietoare și le vîreste și înginge după plac prin pântecele lui, de alungul ochii-i scânteietori și îl înginge spre el, de cari acesta acum îngroziuște amuțeste.

Dintr-o clipă într'ală își trage limba de alungul feței săngerările a acestuia, iar după aceea începe ca o pisică a-și arăta dinții și a răni către el.

Presimțind că puterile îl slabesc și unul dintre vinători tocmai îl sfâșie prin ureche, el mai mușcă odată victimă sa, după acea își inchide ochii și își așteaptă moartea.

Din aceste enarate poate să aibă idee cetitorul, ce va se însemne a vină leu, mai ales noaptea singur singurel.

Acest curajiu ce se apropie de nebunie, îl facă pe Gerard ca pe un ofițer continental al Africii a se apropia cu succes de realisarea marelui plan.

Deja în etatea județei era un vinător îscusit, mai târziu transmutat în Africa, voi să arate Arabilor ce știe și poate să facă un om din națiunea franceză când e angajat la astfel de întreprinderi. Lucrul asupra căruia până aici nu s'a încercat nimic niciodată să se gândească. Știind el călea de noapte a leului, încă înainte de apusul soarelui se punea la pândă în cutare loc ascuns al unei stânci de sub poala muntelui, provăzut fiind cu două puști căte cu două foci, cu pistoale și cuțite vinătoare.

De comun își alegea astfel de locuri, unde leul se încerca a se apropie de el dela cutare afunzime, astfel, că răindu-se nu poate face săriuri mari în direcția ce ar fi luat către el. Mai totdeauna din trei sau patru impușcături îl rânea de moarte și când acesta în starea desprărată se înfură de înimicul său, acesta îl lăsa se să apropie până la zece, dar chiar de multe ori și la trei, patru pași de el. De oare ce leul e un animal mai rar, nu totdeauna umblă pe o cale din cauza că: animalele care odată îl simțesc în cutare tînute se retrag de groaza lui toate de acolo. Se întâmplă de multe ori, că Gerard să stea la pândă căte zece, două-zeci de nopți numai în zadar; în acest cas, el legă de cutare arbor un bou, taur sau cal aproape de locul unde el păndează și astfel acest animal prin sberăturile lui îngela leul să se apropie de el. În anul 1853 a edat ziarul său de vinat, din care se constată că-i succese se vineze două-zeci și cinci lei, iar de atunci vinează neconținut în reguinile

EMINESCU

și

gloria națională.

De vom studia cu băgare de seamă deosebitele feluri de poesii, în care genialul Eminescu și-a încercat agera să pară, și în care și-a depus comoara neperitoare a profundelor sale gândiri, vom vedea că satirele se pot numi cu drept cuvânt, unele din cele mai însemnante creații ale geniu-lui său.

Intrinsele își descoperă el mai bine părările lui despre această lume, despre iubire, despre glorie și în sfîrșit despre toate ce omului îi se pare, că-i ideal.

Aducerile aminte de sfânta glorie a națiunii sale, el le îmbrăcă în haina neperitoare a vorbelor frumoase și după aceea se scoboașă dela înălțimea gloriei legendare la starea tristă și jalnică, în care au ajuns lucrurile în timpul său.

Inspirat de astfel de idei sublime, a scris el Satira III-a, care luând-o ca temă, să o privim mai deaproape și să vedem întrucât ea e vrednică de creatorul ei.

Că această poesie întrunește în sine toate cerințele unei poesii bune, atât în ceea-ce privește forma, că și cuprinsul, ne putem ușor convinge într-o singură ochire.

În ea poetul a știut să așeze lucrurile săa fel, înțăiat la cetirea ei cetitorul sau ascultătorul deosebește două părți.

In partea primă, el ne descrie înșuirile cele bune ale poporului român, precum mandria națională, iubirea de patrie și e inspirat de mărețele fapte săvîrșite de niște adevărați eroi.

In partea a doua ne descrie cum urmășii adecați presumtivii urmăși ai acestor viteji, uită tot trecutul și calcă în picioare numele săi al strămoșilor lor.

De aceea și ironisează amar și biciuște cu vorbe aspre, decadență morală a acestor domnișori din vremea lui, ironie și răceală ferul, o ironie nimicioare.

Efectul principal a satirei sale, e marit prin contrastul între glorie și dezertăciune, pe care le pune față în față. Si contrastul e o lege fundamentală a esteticei în poesii de natură aceasta.

Dacă Eminescu ar fi tractat numai scăderile și ticaloșile epocii sale, atunci efectul n-ar fi fost pe departe așa de puternic de oare-ce parte, că o astfel de scriere e mai puțin aurită în tablouri sublimi, parte însă, că un lucru reu nu se poate mai bine, decât când e pus în asemănare cu un lucru bun, o faptă rea, cu o faptă bună. Spiritul geniu-lui seu aprobăzut acestea condiții, și de aceea el a și expus lucrurile săa după cum se putea mai bine.

In partea dintâi a satirei sale numită de el Scrisoarea a treia, Eminescu ne a-

mintește timpurile de vitejie ale națiunii sale, apoi ni-le descrie cu o măestrie înțăiată cetindu-le, ne simțim cu totul cuprinși de farmecul lor.

Ne face să ne coborim și noi fără de voință în acea lume ideală, în care sufletul lui a trăit atâtă timp și la urma urmelor nu știm ce să admirăm mai mult: timpurile legendare din trecut sau pe măestrule care scoțindu-le din negurile vremii, le dă viață și îi le înfățișază astfel nouă.

Va să zică el preamărește trecutul, și anume trecutul de pe vremea lui Mircea.

Si de ce chiar trecutul?

Eminescu simte o dragoste sinceră față de acest trecut — istoric atât de bogat pentru poeție inspirații.

Si astăzi cu drept cuvânt de oare-ce pentru Eminescu trecutul e o impresie recoritoare și liniștită, către care privește cu dragoste și cu înțelegere.

Si într-adevăr, dacă cercetăm mai deaproape, ne convingem, că presentul fiind prea brutal și zguduit, prosa vieții zilnice prea înădușitoare, ear' impresiile vieții obișnuite prea lungi și prea crâncene, închipuirea omenească, deci și a poetului cu atât mai mult, a trebuit să-i afle o cale, în care se facă abstragere de individualitate, de cătușele groaznice ale egoismului și calea aceasta și-aflat o în trecut, față

și-a aflat calea într-o viață înainte de cea individuală și egoistă, într-o viață în care închipuirea a fost mai liberă în mișcările ei, mai largă în simțeminte și în altruism și care și-a expus mai fără fațănicie frumoasele ei producțe.

Răsunetul vieții dispărute, a avut deci pentru artă aceeași putere plăcută și hypnotizătoare pe care o avem chiar și noi față de amintirea de o viață deja simțită și petrecută. Un om mort a avut de multe ori o influență însemnată asupra celor vii, cu atât mai mult trecutul unei lumi morale asupra lumei vii.

De aceea, când ni-se întoarce privire spre trecut, ea se simte că-i în față cu ceva cunoscut, ce a trăit odată și această întoarcere spre apusul atâtării vieții dispărute ne îusoară și prin urmare și deșteaptă în noi cu ușurință cea mai mare, nemărginită sensații adormite și neguroase, resunete dulioase și altruistice.

Poetiza și idealizarea trecutului nu poate fi deci privită ca ceva ce se întâmplă numai unui poet singularistic sau unei specii de această, adică ca fiind efectul unui fenomen psihologic poetic, nu, ci unui fenomen psihologic omenesc general.

Bibliografie.

*
A eșit de sub tipar! „Gramatica Română pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Prețul 60 cr. se poate căpăta și al administrației „Tribuna Poporului.”

A apărut și se află de vânzare la administrația folei noastre „Abecedar ilustrat” compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățătorii; Iosif Moldovan, Nic. Stelu, Iuliu Groșoreanu, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. Prețul unui exemplar 20 cr. cumpărătorii capătă rabatul cuvenit.

„Liturgia Sfântului Ioan Cristostom” culeasă, aleasă și întocmită pe baza mledoilor vechi bisericești, pentru corul școlilor pe două voci — soprano și alt — de Nicolae Stelu învățător în Arad. Prețul unui exemplar 2 coroane. Se poate comanda dela autorul și administrația folei noastre.

Din „Biblioteca Noastră” de sub direcția dului Enea Hodoș în Caransebeș a apărut Nr. 6 „Dela Sate” piesă poporala în 4 acte, în dialect bănățean de N. Macovășteanu. Piesa e scrisă pentru societăți de diletanți și pentru cei ce se ocupă cu studiul graiului bănățenesc.

„Biblioteca Noastră” apare în fiecare lună. Un număr 14 cr., o serie de 5 numere 70 cr., 10 numere 1 fl. 40 cr.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. S. Secula, „Realități și Visări”, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad”, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză”. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese”, (sub presă). — Nr. 6. N. Macovășteanu, „Dela Sate”, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Întocmai” comedie tr. (sub presă).

„Leggende latine”, racconti e versioni dal rumeno, dallo spagnuolo dal provenzale de Louis de Sarran D'Alard, Palermo. Un volum maro, elegant, care cuprinde și traducerea în italienă a unei legende de marele nostru literat A. V. Urechiă.

— „Foia pentru toți”, revistă literară săptămânală, apare sub direcția lui D. Stănescu, literatul bine cunoscut. Numărul 48, ca și celelalte, are mai multe ilustrații interesante și un cuprins foarte instructiv.

— „Albina”, revistă populară, apare sub direcția unui comitet compus din profesori și institutori distinși.

Eată sumarul: M. S. Regina: Discurs rostit la Iași. — Carmen Sylva: Cugetări. — Dr. Tadem: Febra tifoïdă. — Petre Petrescu: Peștera lui Vucul. — E. S.: Răspuns la scrisoarea lui Rădulescu Motru. — Ionescu Candid: Foloasele asociației. — Gh. Adamescu: Converbirile cu vecinul meu Niță: Deschiderea camerelor. — P. I. Stroescu: Călătoria lui Nansen. — X.: Ogarul, copoiul și iepurele. — Rădulescu-Codin: Brașoave poporane. — P. G.: Publicații noi. — Sfaturi practice. — Cronica agricolă. — Cronica financiară. — Răspunsuri la ghiciitori. — Intrebări și probleme. — Adres către redacție. — Informații. — Posta redacției. — Ilustrații: Carmen Sylva. — M. S. Regina în bibliotecă. — Nansen atacat de morse.

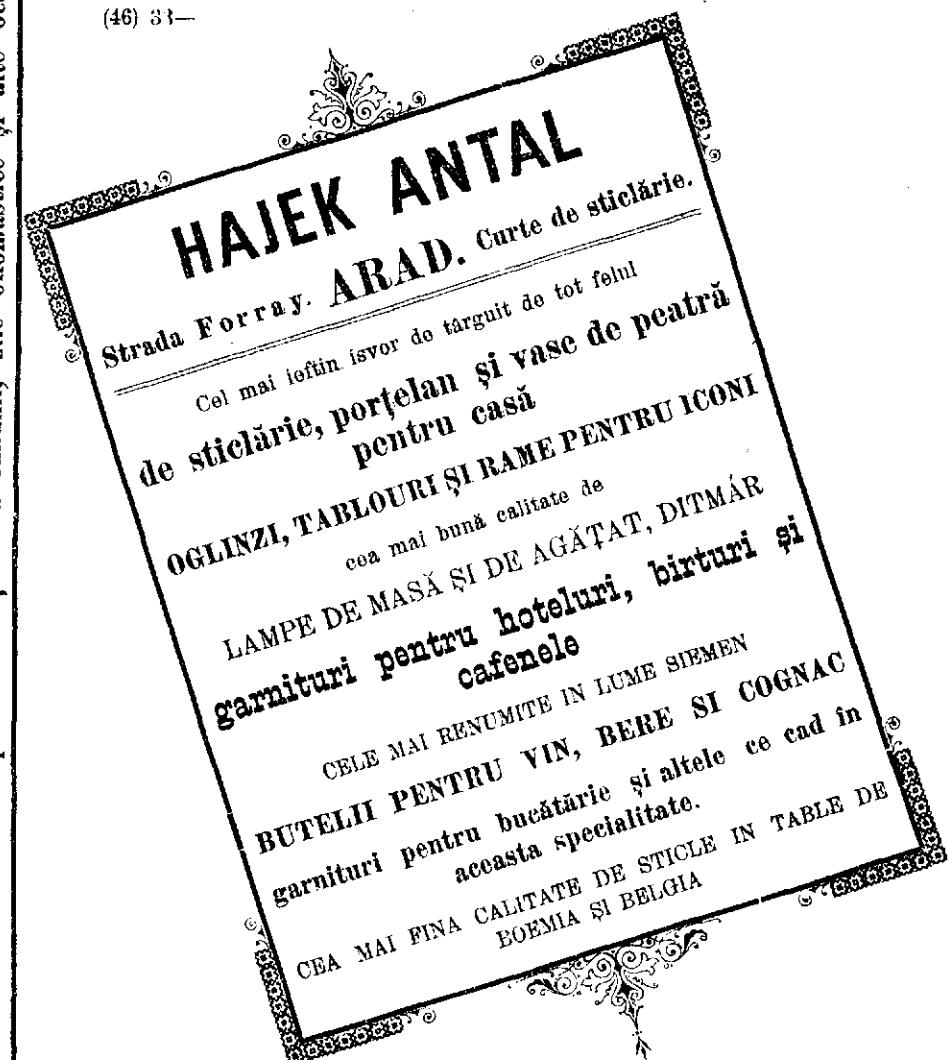
— „Călindarul” revistei „Lumea Ilustrată”, pe anul 1898. Fără indoială că este cel mai frumos călindar ce am primit. Are o mulțime de gravuri, între altele toți deputații din camera română, apoi întâlnirea Domnului Carol I. cu Osman-pașa la Plevna etc. etc. — Costă 60 cr.

„Istoria universală” pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciureu, Brașov. 1897. Prețul 1 fl. 50 cr.

Comande din provincie se efectuesc prompt

Asortiment bogat în obiecte pentru cadouri de Crăciun și Anul-nou!

(46) 33—

Fondat în 1883.

Telefon Nr. 247.

Tot aici se primește și un învățăcel

Valabil dela 1 Octombrie 1897.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octombrie 1897.

Arad—Budapesta.		
d. m.	a. m.	seara
Arad, pleacă	4.21	11.20
Sofronya	—	11.36
Curtici	—	11.49
Lökösáza	—	12.05
Chitighaz	5.04	12.28
Claba	5.26	1.19
Szolnok	7.32	4.14
Budapesta, sosește	9.40	seara 7.20 seara 6.10 dim.
Budapesta—Arad.		
dim.	dim.	seara
Budapesta, pleacă	6.45	8.05
Szolnok	8.54	11.07
Claba	10.49	2.23
Chitighaz	11.07	2.54
Lökösáza	—	5.21
Curtici	—	3.28
Sofronya	—	3.40
Arad, sosește	11.51	3.55 d. a. 6.05 dim.
Arad—Teiuș.		
d. m.	d. m.	dim.
Arad, pleacă	12.11	4.30
Glogovăț	—	4.42
Gyork	—	5.03
Pauliș	—	5.14
Radna-Lipova	12.50	5.35
Conop	—	5.57
Börzava	—	6.13
Totvărădia	—	6.39
Soborșin	1.46	6.58
Zam	2.06	7.37
Gurasada	—	7.53
Ila	2.28	8.08
Branicica	—	8.26
Deva	2.54	10.16
Simeria (Fiski)	3.12	9.06
Orăștie	3.31	9.52
Slobot	—	10.16
Vîntul-de-jos	4.—	10.40
Alba-Iulia	4.28	11.01
Teiuș, sosește	—	11.30
Teiuș—Arad.		
a. m.	dim.	d. m.
Teiuș, pleacă	—	3.43
Alba-Iulia	11.18	4.17
Vîntul-de-jos	11.40	4.34
Jibot	—	4.55
Orăștie	12.12	5.19
Simeria (Fiski)	1.02	6.05
Deva	1.14	6.20
Branicica	—	6.48
Ila	1.40	7.06
Gurasada	—	7.16
Zam	2.05	7.41
Soborșin	2.81	8.15
Totvărădia	—	8.31
Börzava	—	8.57
Conop	—	9.15
Radna-Lipova	3.27	9.45
Pauliș	—	10.—
Glogovăț	—	10.14
Arad, sosește	4.06	10.50

Arad—Ciaba—Oradea-mare.		
dim.	a. m.	seara
Arad, pleacă	5.10	11.20
Sofronya	5.25	11.36
Curtici	5.39	11.49
Lökösáza	5.56	12.05
Chitighaz	6.18	12.28
Claba, sosește	6.40	12.54
Claba, pleacă	7.—	2.33
Giula	7.27	3.05
Sarkad	7.47	3.27
Nagy-Szalonta	8.23	4.10
Cefa	8.42	4.34
Les	9.04	5.—
Oradea-mare, sos.	9.32	5.30
Oradea-mare—Ciaba—Arad.		
a. m.	d. m.	seara
Oradea-mare pleacă	10.20	4.25
Les	10.48	4.56
Cefa	11.08	5.12
Nagy-Szalonta	11.26	5.37
Sarkad	11.57	6.09
Giula	12.21	6.34
Claba, sosește	12.42	6.56
Claba, pleacă	2.28	7.09
Chitighaz	2.54	7.47
Lökösáza	3.12	8.18
Curtici	3.28	8.36
Sofronya	3.40	8.52
Arad, sosește	3.55 d. m.	9.10 seara 8.05
Arad—Timișoara.		
dim.	a. m.	seara
Arad pleacă	6.20	11.25
Aradul-nou	6.31	11.38
Német-ság	6.49	11.56
Vînga	7.08	12.15
Orcivalva	7.20	12.27
Merçivalva	7.31	12.38
St.-Andrei	7.48	12.51
Timișoara, sosește	8.01	1.10
Timișoara—Arad.		
dim.	d. m.	seara
Timișoara, pleacă	8.20	2.—
St.-Andrei	8.46	2.19
Merçivalva	9.04	2.88
Orcivalva	9.19	2.44
Vînga	9.42	3.01
Német-ság	10.—	3.16
Aradul-nou	10.30	3.34
Arad, sosește	10.48	3.44
Arad—Seghedin		
dim.	a. m.	d. m.
Arad, pleacă	4.45	8.55
Pecica	5.29	9.30
Batania	5.59	9.58
Mezőhelyes	7.—	10.32
Csanád-Palota	7.21	10.51
Nádiac	7.36	11.05
Cianadul-ung.	7.50	11.17
Apátfalva	7.58	11.26
Seghedin, sosește	9.27	12.51

Seghedin—Arad		
d. m.	seara	dim.
Seghedin, pleacă	2.19	3.08
Makó	3.32	7.34
Apátfalva	3.52	7.57
Cianadul-ung.	4.01	8.04
Nádiac	4.18	8.18
Csanád-Palota	4.38	8.32
Mezőhelyes	5.15	8.57
Batania	5.44	9.29
Pecica	6.06	9.52
Arad, sosește	6.39	10.25
Arad—Brad.		
dim.	d. m.	a. m.
Arad pleacă	6.25	5.10
Ótvenes	6.44	5.29
Zimánd-Ujfalú	6.51	5.38
Uj-Szt-Anna	7.15	5.59
Chirechlu	7.28	6.07
Siria	7.66	6.28
Chitighaz	8.14	6.59
St.-Ana, pleacă	8.25	6.80
Simand	8.53	7.02
Chi		